

До Дніпровського райсуду м. Києва

Олійника Дмитра Вячеславовича,

*на постанову ст. о/у ВДСБЕЗ Дніпровського РУ ГУ МВС України в м. Києві
від 13.05.2011 р. про відмову у порушенні кримінальної справи,
на постанову ст. о/у ВДСБЕЗ Дніпровського РУ ГУ МВС України в м. Києві
від 16.05.2011 р. про відмову у порушенні кримінальної справи*

в порядку ст. 236-1 КПК України

СКАРГА.

Оскаржувана постанова від 16.05.2011 р. була отримана мною листом 28.05.2011 р. (копія конверту зі штемпелем свідчить про відправку мені не раніше 27.05.2011 р.) з посиланням на постанову від 13.05.2011 р. Оскаржувана постанова від 13.05.2011 р. була отримана мною у прокуратурі Дніпровського району м. Києва 31.05.2011 р, а ввечері того ж дня я отримав лист з нею (копія конверту зі штемпелем свідчить про відправку мені не раніше 28.05.2011 р.).

Оскільки підставою для винесення постанови від 16.05.2011 р. (відмовний матеріал № 6401/11) була передуюча їй постанова від 13.05.2001 р. (відмовний матеріал № 6231/11), вони оскаржуються мною з таких підстав.

Приводом для мого повідомлення про злочин є факт здійснення Комунальним підприємством «Головний інформаційно-обчислювальний центр» (далі КП ГІОЦ) фінансової діяльності, а саме – надання фінансових послуг населенню при сплаті житлово-комунальних послуг (здійснення фінансового посередництва). Ці фінансові послуги надаються без одержання ліцензій, дозволів і без будь-яких угод зі споживачами житлово-комунальних послуг (більшості яких про це нічого не відомо).

Здійснюється це безпідставне фінансове посередництво на підставі розпоряджень КМДА № 80 від 27.01.1997 р., № 478 від 15.04.1997 р. «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги», які не проходили процедури державної реєстрації нормативно-правових актів у територіальному органі юстиції і не були доведені до відома населення (не опубліковані), а отже є нечинними (не діючими) і такими, що не підлягають застосуванню. Не пройшли вони також і процедур, передбачених іншими законодавчими актами, відповідно до яких також вважаються нечинними; отже вони не потребують скасування в судовому порядку, оскільки відсутній предмет для скасування.

Розпорядження КМДА №№ 80, 478 (1997 року) щодо делегування певних повноважень КП ГІОЦ видані КМДА, як місцевим органом виконавчої влади, оскільки станом на 27.01.1997 р. - 15.04.1997 р. КМДА не була виконавчим органом КМР (Київрада вперше створила такий виконавчий орган своїм рішенням № 161/262 від 11.03.1999 р. «Про виконавчий орган Київської міської ради» відповідно до Закону України «Про столицю...», що набрав чинності 28.01.1999). Таким чином, у структурі тарифів на житлово-комунальні послуги КМДА, як місцевим органом виконавчої влади, були закладені посередницькі відсотки для КП ГІОЦ, що є грубим порушенням Законів України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про житлово-комунальні послуги», якими не передбачено встановлення тарифів місцевим органом виконавчої влади (це виключним повноваженням органу місцевого самоврядування). Зазначу, що Київрадою VI скликання власного виконавчого також органу не утворено. Вказані та інші питання є предметом розгляду численних справ адміністративної юрисдикції, проте їх вирішення затягується з

боку відповідача КМДА, яка не публікує оголошення про їх розгляд в порядку ст. 171 КАС, а також не доводить до відома населення судові рішення, якими були визнані незаконними розпорядження КМДА у сфері тарифоутворення.

Про фактичне надання фінансових послуг з боку КП ГІОЦ без одержання ліцензії повідомляється листом Держфінпослуг № 864/39-12 від 14.02.2011 р.

Таки чином, КП ГІОЦ здійснює фінансове посередництво і надає фінансові послуги населенню з порушенням режиму функціонування розподільного рахунку № 2603, з якого знімає посередницький відсоток на свій поточний рахунок (на підставі згаданих нечинних розпоряджень КМДА № 80 від 27.01.1997 р., № 478 від 15.04.1997 р., а також інших так само нечинних розпоряджень про затвердження/погодження тарифів на житлово-комунальні послуги), що підпадає під диспозицію ст. 202 КК України.

КП ГІОЦ щомісяця незаконно отримує приблизно 500-700 тис. грн. за свої посередницькі і нікому не потрібні послуги за господарськими договорами з ЖЕО, які споживачів згідно ст. 511 ЦК ні до чого не зобов'язують; а правочини згідно ст. 227 ЦК з перерахувань населення на розподільний рахунок КП ГІОЦ № 2603000018106 у банку «Хрещатик» можуть бути визнані недійсними в судовому порядку. Споживачам всупереч Закону України «Про житлово-комунальні послуги» з боку КМДА через ЖЕО примусово нав'язуються на підписання договори, які не відповідають Типовим, що затверджені відповідними постановами КМУ. У цих невідповідних чинному законодавству договорах КП ГІОЦ визначено Єдиним розрахунковим центром.

Статутом КП ГІОЦ не передбачено надання фінансових і банківських послуг (КП ГІОЦ не відноситься до банківських установ або фінансово-кредитних організацій). Крім того, діяльність КП ГІОЦ у вказаних правовідносинах здійснюється всупереч вимогам Конституції України (ст. ст. 32, 57, 64), ЦК України (ст. ст. 511, 516, 517, що встановлено судом), Законів України «Про платіжні системи та переказ грошей в Україні», «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», «Про захист прав споживачів». Отже, у частині нібито здійснення статутної діяльності КП ГІОЦ оскаржувана постанова від 13.05.2011 р. є необґрунтованою.

Відсутність дозволів і ліцензій повністю виключає використання КП ГІОЦ в якості розрахункового центру у договірних відносинах між споживачем і ЖЕО, оскільки ч. 1 ст. 227 ЦК встановлено, що правочин юридичної особи, вчинений нею без відповідного дозволу (ліцензії), може бути визнаний судом недійсним.

Предметом моїх позовних вимог у цивільній справі № 2-3386/1-10 з рішенням Дніпровського райсуду м. Києва від 19.11.2010 р., залишеним без змін ухвалою Апеляційного суду м. Києва від 17.02.2011 р. було порушення з боку КП ГІОЦ моїх особистих немайнових прав (на підставі Закону України «Про інформацію»). Після скасування цих рішень в касаційному або іншому встановленому законом порядку мною буде порушено питання щодо притягнення до відповідальності суддів, які мої персональні дані у цих рішеннях поїменували «виробничою інформацією». Проте, предмет розгляду по вказаній справі (вимоги немайнового характеру) не має жодного відношення до порушеного мною питання незаконного надання фінансових послуг з боку КП ГІОЦ.

Що стосується нібито перевірок прокуратури, то мені про такі перевірки нічого не відомо. Отримана мною відповідь від 29.04.2011 р. заступника прокурора Дніпровського району м. Києва стосується знов таки вказаного судового рішення № 2-3386/1-10 і так само не має відношення до підстав повідомлення про злочин. Отже, у цій частині оскаржувана постанова також є необґрунтованою.

Також з оскаржуваної постанови не вбачається жодного аналізу доказів протиправної діяльності КП ГІОЦ, що були мною надані: листам НБУ, яким вказано на спеціальний режим використання розподільчих рахунків № 2603; судовим рішенням, якими встановлено недійсність рахунків КП ГІОЦ та відсутність виконавців житлово-комунальних послуг у м. Києві, нібито яким (за виключенням посередницького відсотка)

перераховуються кошти, акумульовані на цьому рахунку; висновку КМУЮ про скасування нормативно-правового акту КМДА, яким на населення покладался обов'язок щось сплачувати через КП ГІОЦ (після цього КМДА не подає на реєстрацію свої розпорядження).

Згідно п. 1 Прикінцевих положень Закону «Про житлово-комунальні послуги» договори про надання житлово-комунальних послуг, укладені до набрання чинності цим Законом, мають бути приведені у відповідність із ним до 1 січня 2006 року. Договори, що не приведені у відповідність із цим Законом у зазначений строк, втрачають чинність. А тому, відповідно до цього Закону я неодноразово просив КП «Липкижитлосервіс» (на балансі якого знаходиться будинок, де я мешкаю) підготувати і укласти зі мною договір про надання житлово-комунальних послуг (з централізованого опалення, постачання холодної та гарячої води і водовідведення, газопостачання тощо), приведений у відповідність з вимогами Типового договору, затвердженого Постановою КМУ № 630 від 21.07.2005 р. (зі змінами, що набрали сили 14.09.2009 р.), а також договір про надання послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій, приведений у відповідність з вимогами Типового договору, затвердженого Постановою КМУ № 529 від 20.05.2009 р. (зі змінами, що набрали сили 12.09.2009 р.). Зроблено цього з наведенням прозорих тарифів не було; у припиненні виставляння незаконних рахунків через посередника КП ГІОЦ відмовлено.

Облік платежів споживачів за спожиті житлово-комунальні послуги та динаміка розрахунків ЖЕО з виробниками житлово-комунальних послуг не мають нічого спільного до перерахування населенням коштів на розподільчий рахунок КП ГІОЦ № 2603000018106 у банку «Хрещатик» (який не є рахунком ЖЕО), а також подальшого утримання коштів з цього рахунку на поточний рахунок самого КП ГІОЦ і подальших перерахувань не встановленим у законному порядку виконавцям житлово-комунальних послуг. Законом це кваліфікується як фінансова послуга і фінансове посередництво, а не як облік коштів. Надаються ці послуги і відбувається перерозподіл коштів від власного імені КП ГІОЦ, а не від імені ЖЕО, з якими у КП ГІОЦ за вказівкою КМДА укладені фінансово-посередницькі угоди. Відсутність банківської ліцензії НБУ і внесення до Державного реєстру фінансових установ є підставою для порушення кримінальної справи проти посадових осіб КП ГІОЦ, які замість дотримання законодавства керуються нечинними розпорядженнями КМДА.

Правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством (ст. 19 Конституції). Умисне ігнорування цього свідчить про винні дії посадових осіб КП ГІОЦ.

За таких обставин постанови про відмову в порушенні кримінальної справи підлягають скасуванню, як необґрунтовані і незаконні.

На підставі викладеного, керуючись ст. 236-1 КПК України,

ПРОШУ:

Оскаржувані постанови від 13.05.2011 р. і від 16.05.2011 р. про відмову в порушенні кримінальної справи скасувати; відмовні матеріали направити за підслідністю для проведення додаткової перевірки.

Додатки: лист міліції від 14.05.2011 р. з конвертом зі штемпелем; постанова Дніпровського РУ ГУ МВС України в м. Києві від 13.05.2011 р.; лист міліції від 17.05.2011 р. з конвертом зі штемпелем; постанова Дніпровського РУ ГУ МВС України в м. Києві від 16.05.2011 р.; заява до прокуратури від 30.05.2011 р.; лист прокуратури Дніпровського району м. Києва від 29.04.2011 р.; листи НБУ від 26.05.2004 р., 27.10.2010 р.; лист Держфінпослуг від 14.02.2011 р.; лист ГУ юстиції у м. Києві від 04.03.2011 р.; висновок КМУЮ № 2/33 від 08.06.2005 р.; судові рішення по справам № 2а-1405/06, № 2-91-1/06; рахунки КП ГІОЦ із зазначенням реквізитів КП ГІОЦ; копія скарги для прокуратури.

01 червня 2011 р.

/Олійник Д. В./